

УДК 332.2.021.8.001.25

Тетяна Федорівна ЛАРІНА,

*доктор економічних наук, доцент,
завідувач кафедри агрологістики
і управління ланцюгами постачань
Харківського національного технічного
університету сільського господарства ім. Петра Василенка;*

Вікторія Анатоліївна ФУРСА,

*кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри правового забезпечення
господарської діяльності факультету № 6
Харківського національного університету внутрішніх справ*

ЗМІЦНЕННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА: ПРОБЛЕМИ ТА ЇХ ВИРІШЕННЯ

Сучасні підприємства змушені функціонувати в умовах нестабільності та мінливого зовнішнього середовища, що загострюються процесами глобалізації. Адаптаційні прагнення потребують формування певного потенціалу ресурсів для забезпечення розвитку суб'єктів господарювання. При цьому, модернізація основних фондів є одним з найсуттєвіших факторів забезпечення ефективності бізнес-діяльності і економічної безпеки на мікрорівні. Слід зазначити – вона потребує значних інвестицій, які завжди пов'язані з ризиком.

Процес зміцнення фінансово-економічної безпеки підприємства може бути визначений як сукупність заходів для досягнення максимально високого рівня фінансової стійкості, платоспроможності підприємства і ліквідності оборотних коштів, ефективної структури капіталу підприємства, підвищення якості стратегічного і оперативного планування фінансово-господарської діяльності. Кінцевою метою втілення в життя фінансової стратегії підприємства є максимізація прибутку і підвищення рівня рентабельності.

Погіршення показників фінансово-економічної безпеки підприємства спостерігається під впливом багатьох загроз та ризиків. Активізація діяльності зі зміцнення безпеки потребує збільшення обсягів фінансування чітко визначених заходів. Отже, процес відбувається за наступним алгоритмом: спеціально уповноважений відділ аналізу є вже існуючий стан безпеки, на основі отриманої інформації приймаються рішення щодо включення відповідних механізмів зміцнення стану фінансово-економічної безпеки.

Перший можливий варіант зв'язку параметрів безпеки і ресурсної складової: стан безпеки низький, але підприємство має змогу

виділити значні фінансові ресурси на його підвищення шляхом здійснення комплексу заходів інституційного та організаційного характеру, зокрема, створення відповідного підрозділу для реалізації запланованих заходів та контролю за їх реалізацією. Однією з функцій останнього є моніторинг внутрішнього та зовнішнього середовища функціонування підприємства, аналіз потенційних загроз та ризиків з метою їх недопущення.

Другий варіант – за незадовільного стану фінансово-економічної безпеки на підприємств існує брак вільних фінансових ресурсів. В даному випадку доцільно використовувати метод делегування повноважень, тобто проблеми зміцнення безпеки розподілити між певними відділами.

Діяльність органів по забезпеченню фінансово-економічної безпеки підприємства включає:

- постійний контроль та управління системою фінансово-економічної безпеки підприємства;
- створення і реалізація ефективних форм вдосконалення і розвитку системи фінансово-економічної безпеки підприємства;
- комплексне та ефективне використання наявних засобів захисту всіх елементів господарської діяльності;
- прогнозування можливих загроз та ризиків.

Третій варіант – якщо стан фінансово-економічної безпеки та фінансові ресурси суб'єкта господарювання оцінюються як середні. Необхідно здійснювати контроль стану безпеки за функціональними складовими та якомога швидше ліквідувати загрози, які вже виникли, або попереджати можливість їх появи.

Четвертий варіант – підприємство не має достатніх фінансових ресурсів на політику безпеки і діє в умовах середнього рівня ризику. Воно може обрати стратегію «часткового врахування», яка передбачає здійснення заходів для запобігання окремих, лише найбільш істотних ризиків, свідомо приймаючи на себе ризик настання менш значних загроз. Діяльність підприємства зводиться до часткового врахування витрат, пов'язаних із реалізацією загроз.

П'ятий варіант – задовільний стан фінансово-економічної безпеки підприємства за наявності достатньої кількості вільних фінансових ресурсів для її зміцнення. В такій ситуації доцільно виділити певну кількість коштів для моніторингу та контролю за станом безпеки, нейтралізації можливих загроз і здійснення заходів щодо управління безпекою при найменш ймовірному варіанті їх настання. Позитивним моментом є створення стратегічного планування.

В якості висновку зазначимо, що економічну безпеку підприємства доцільно розглядати як складову частину державної/

регіональної безпеки, а рівень фінансово-економічної безпеки визнати похідною від ризиків, зокрема інвестиційних. Запропонований нами системний підхід має потенціал забезпечення економічної безпеки підприємства і сприяння підвищенню фінансової стійкості підприємства.

Одержано 12.11.2019

УДК 355.4:316.658

Оксана Сергіївна МАКОВОЗ,

*доктор економічних наук, доцент,
професор кафедри менеджменту та оподаткування
Національного технічного університету
«Харківський політехнічний інститут»*

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ РЕГІОНУ

Стрімке впровадження інформаційних, комп'ютерних технологій у всі сфери життєдіяльності суспільства та розвиток економіки актуалізує питання визначення обґрунтованих та ефективних шляхів забезпечення інформаційної безпеки.

Інформатизація як незворотній процес, який уникнути неможливо, зобов'язує державу забезпечувати стан захищеності як особистих інтересів, так і громадян, суспільства, а також створювати умови для якісного й ефективного інформаційного забезпечення громадян, органів державної влади та місцевого самоврядування, організацій, громадських об'єднань, розвивати обласні та регіональні інформаційні системи та мережі, забезпечувати їх сумісність та взаємодію у єдиному інформаційному просторі України [1, с. 1].

Інформаційна безпека відіграє важливу роль у забезпеченні інтересів будь-якої держави. Створення розвиненого і захищеного інформаційного середовища є неодмінною умовою розвитку суспільства та держави. Останнім часом в світі відбуваються якісні зміни у процесах управління, зумовлені інтенсивним впровадженням сучасних інформаційних технологій. Разом з цим посилюється небезпека несанкціонованого втручання в роботу інформаційних систем, і вагомість наслідків такого втручання дуже сильно зростає. Як наслідок, в багатьох країнах все більше уваги приділяється проблемам захисту інформації та пошуків шляхів її вирішення. Країни, які не можуть забезпечити власну інформаційну безпеку,